

[**MURARCZYK** *sb m*

murarczyk, mularczyk.

Teksty nie oznaczają ą.

sg N murarczyk. ◇ A murarczyka. ◇ pl G mularczyk(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pomocnik murarza, też kamieniarza budującego grobowce: Laurentius murarczyck non paruit Ioanni Italo cementario do Senis pro eo, quod quum illum misisset in Magna Opathow magnifico olim d. Schydlovyeczsko ad construendum sepulchrum, illud non complevit CracArtific 1541 nr 1039, 1541 nr 1038; pięci mularczykow i ciesielczykow, ktorzy między studentami z inszymi hultajami burzyli [zbor krakowski], pojmawszy [...] ścięto MatReform 1574 nr 79, 1574 nr 81.

Cf [**MURARZYK**]

MK